

Volg de sporen van de schapen

Hooglied 1:1-8

Prediker zegt: Al wat onder de zon geschiedt, loopt uit op de dood (Pred. 9:3). Iemand kan genoten hebben van al wat zijn hart begeert, maar alles is ijdelheid en najagen van wind. De ogen, niet moe van het zien, hebben zich moeten sluiten. De oren, die niet moe worden van het luisteren, horen niets meer. De aftakeling van het menselijke lichaam wordt op dichtelijke wijze beschreven in Prediker 12 en loopt uiteindelijk uit op de dood.

In Hooglied is het heel anders. In dit boek vinden we een voorwerp dat het hart vervult. Het is 'het leven in overvloed' en het wordt geopenbaard in de liefde. Het voorwerp is Christus, de Bruidegom, de Bron van liefde en vreugde voor Zijn bruid. De bruid, waar over hier geschreven wordt is de Joodse bruid, die de goddelijke Bruidegom in de laatste dagen zal terugvinden in het trouwe overblijfsel, dat door de grote verdrukking zal gegaan zijn. Gedurende deze grote verdrukking zullen de genegenheden van deze bruid uitgaan naar de Heer met de kracht, die in dit boek beschreven staan. Daarom zegt de bruid: *“Donker van huid ben ik, doch bekoorlijk, dochters van Jeruzalem, als de tenten van Kedar, de gordijnen van Salomo”* (vs. 5). Vanwege haar ontrouw is ze onder de volken verstrooid, waar zij andere wijngaarden heeft bewaakt, dan die van haar. Nu worden haar genegenheden opgewekt voor haar Bruidegom en zij vraagt waar hij weidt, waar hij de kudde op de middag laat rusten.

Wij christenen, die het voorrecht hebben deel uit te maken van de hemelse bruid, wij kunnen de waarheden op ons toepassen, die betrekking hebben op de aardse bruid en op die manier uit dit boek kostbare lessen trekken. Want alles wat betrekking heeft op de aardse bruid (Israël) kan worden toegepast op de hemelse bruid, maar niet omgekeerd.

Zoals we zien in de eerste verzen van dit hoofdstuk en in het hele boek, is de bruidegom tegelijk de bron en het voorwerp van de liefde. Zijn naam is uitgegoten olie (vs. 3). *“Trek mij achter u mee, laten wij ons spoeden”* (vs. 4). Zolang dat gedaan wordt, verheugt haar hart zich over deze liefde. In vers 5 en 6 kijkt ze, in plaats van bezig te zijn met haar bruidegom, naar zichzelf en houdt ze zich bezig met wat ze zelf is. *“Donker van huid ben ik, doch bekoorlijk, dochters van Jeruzalem”*. Zij spreekt niet meer over Hem en

over wat Hij is, zoals in de voorgaande verzen. Zij heeft Hem uit het oog verloren: *“Vertel mij toch, mijn zielsbeminde, waar gij weidt, waar gij op de middag de kudde laat rusten”* (vs. 7). Zij is niet meer ten volle op de hoogte van de activiteiten van haar Bruidegom.

Zo is het ook met ons. Zolang we met de Heer bezig zijn en wij van Zijn liefde genieten, die behoort bij de relatie van bruidegom en bruid, zijn onze harten voldaan en gelukkig in de beschouwing van Zijn volmaaktheden. Zijn hele Persoon is begeerlijk, een onuitsprekelijke bron van liefde, die een oneindig geluk geeft. Maar zodra we met onszelf, met andere voorwerpen bezig zijn of anderen met ons zelf bezighouden wordt het genot van de Heer en van Zijn liefde verminderd. De stroom is onderbroken. De liefde is er nog wel en kenmerkt het leven, maar het geniet niet langer vrijelijk van haar voorwerp. Men moet het gaan zoeken. *“Vertel mij toch, mijn zielsbeminde, waar gij weidt, waar gij op de middag de kudde laat rusten. Want waarom zou ik zijn als een gesluisde bij de kudden van uw makkers?”*. Afgetrokken van de goddelijke Herder, weet ze niet meer waar Hij Zijn kudde weidt. Zij loopt de kans als een gesluisde vrouw te blijven, als een verdachte, bij een andere kudde. Dat is het gevaar, dat wij vandaag in grote mate lopen, waar er zoveel kudden zijn!

De goede Herder van de kudde geeft hier het antwoord: *“Indien gij het niet weet, o, gij schoonste onder de vrouwen, volg dan de sporen der schapen, en weid uw geiten bij de verblijven der herders”* (vs. 8). De liefde van de Herder - van de Bruidegom - is onveranderlijk. Hij ziet de bruid altijd in haar schoonheid, maar Hij spreekt een woord tegen haar, dat haar geweten moet bereiken. *“Indien gij het niet weet”*, betekent, dat zij het had moeten weten, maar het heeft vergeten. Als wij uit het oog verloren hebben, waar de Heer met Zijn kudde is, hadden wij het moeten weten. In Zijn Woord heeft Hij in dat opzicht alle nodige onderwijs gegeven. Bevindt Hij zich niet in het midden van de Zijnen die tot Zijn Naam vergaderd zijn? Is Hij niet de enige Herder te midden van de éne kudde? De Zijnen vergaderen zich om Hem, dat leert het Woord heel duidelijk. Elke gelovige diende dat te weten, daar zorgt Hij voor Zijn schapen. Hij houdt zich bezig met de zieken of hen die zich in moeite bevinden. Hij is de Herder, waarover Ezechiël 34:11-16 spreekt:

“Want zo zegt de Here HERE: Zie, Ik zal zelf naar mijn schapen vragen en naar hen omzien; zoals een herder naar zijn kudde omziet, wanneer hij te midden van zijn verspreide schapen is, zo zal Ik naar mijn schapen omzien en ze redden uit alle plaatsen waar zij verstrooid zijn geraakt op de dag van wolken en duisternis. Ik zal ze midden uit de volken doen uittrekken, uit de landen bijeenvergaderen en ze naar hun eigen land brengen; Ik zal ze weiden op de bergen van Israel, bij de beekbeddingen en in alle bewoonde streken van het land. In een goede weide zal Ik ze weiden, en op de hoge bergen van Israel zal hun weideplaats zijn. Daar zullen zij zich legeren op een goede weideplaats en zullen zij in een vette weide grazen, op de bergen van Israel. Ik zelf zal mijn schapen weiden, Ik zelf zal ze doen neerliggen, luidt het woord van de Here HERE; de verlorene zal Ik zoeken en de afgedwaalde terughalen; de gewonde zal Ik verbinden en de zieke versterken, maar de vette en krachtige zal Ik verdelgen. Ik zal ze weiden zoals het behoort”.

Vandaag de dag verdwalen we gemakkelijk, als de Heer niet ons enige voorwerp is. En als Zijn Woord niet onze enige gids is, verliezen wij gemakkelijk de plaats uit het oog, waar Hij Zijn kudde weidt. We moeten de sporen van de schapen volgen, die zijn gemakkelijk herkenbaar, als de kudde de stem van de Herder volgt. Alleen het Woord van God is nodig om ze te onderscheiden. Hoe belangrijk is het zich daar niet van te verwijderen, opdat ze zichtbaar blijven. De Herder leidt Zijn kudde in vette weiden en geeft het voedsel dat geschikt is voor de toestand van de schapen en voor de behoeften van de kudde. Daar wordt ook schaduwrijke rust gevonden tegen brandende stralen van de middagzon.

Niet alleen moet de bruid de kudde volgen om van de zorgen van de goede Herder te genieten, maar zij moet haar geiten weiden bij de verblijven van de herders. In die dichterlijke uitspraken, zit een les waar we aandacht aan moeten schenken. Of het nu gaat om jonge christenen of om onze kinderen, we moeten er voor waken, dat het onderwijs, dat zij krijgen van

herders komt, die de Heer aangesteld heeft om Zijn kudde te weiden. De geliefde kinderen, die de Heer ons heeft toevertrouwd moeten worden opgevoed en gevoed, in de vreze en onder de vermaningen van de Heer. Men moet ze weiden bij de verblijven van de herders. We moeten ze onderwijzen en hun een opvoeding geven, die in overeenstemming is met het onderwijs dat aan de kudde wordt gegeven. Wat goed is voor de ouders, is ook goed voor de kinderen. Er zijn zoveel bijkomstige en godsdienstige invloeden aan het werk om hun jonge harten te laten verdwalen en bij de kudde weg te houden. Om ze bij de kudde te houden is het voedsel nodig dat de herders hun zullen geven; die herders moeten dit dan wel op een voor jongeren aansprekende wijze aanreiken. Men zal deze stelling dikwijls te streng vinden, het onderwijs te bekrompen. Het gevaar is, dat men kinderen een zogenaamd voedsel geeft, aangepast aan hun leeftijd en hun smaak, echter wat niet goed is voor de gemeente. Dan leidt men ze weg bij de kudde en zij raken het spoor van de kudde kwijt. De herders moeten er dus op letten dat de jongeren het goede voedsel ontvangen en de ouders moeten niets doen, dat hun kinderen afkerig maakt van het gezonde onderwijs, dat men ontvangt: *“bij de verblijven der herders”*. Meer dan ooit moet men de jonge geiten leiden bij de kudde. Sommigen zullen het onderwijs te streng vinden, maar de gevolgen van hun ander voedsel geven zullen veel bitterder kunnen zijn.

Laten we veel nadenken over deze uitspraak: *“volg dan de sporen der schapen, en weid uw geiten bij de verblijven der herders”*.

Oorsprong: *Le Messenger Evangélique* 1924-218

Titel: *Extrait d'une méditation sur Cantiques des Cantiques*